

Damsgaard: Der er enighed blandt alle medlemmer af udvalget, som har behandlet lovforslaget, om, at en teologisk uddannelse er det ønskværdigste grundlag for en præstegerning. Men for få unge søger det teologiske studium, og ikke alle, der får teologisk eksamen, søger ind i et præsteembede. Derfor er der præstemangel, og derfor har den højtærede kirkeminister ønsket den nødløsning, som forslaget er udtryk for. Alle i udvalget har erkendt nødvendigheden af at anbefale lovforslaget. Efter dette kan personer med visse forkundskaber som fritidsstudium over 3-4 år uddanne sig til at overtage en præstegerning, når de er fyldt 35 år. Jeg tror, at personer, der med lyst går ind i dette videre studium efter den nærmere skitserede plan og gennemfører det, kan blive gode præster.

I betænkningen henstilles til den højtærede kirkeminister at fremme bestræbelserne for at søge pastoratsinddelingen ændret ved omlægning af små sogne og nedlæggelse af embeder med ringe befolkningsunderlag, alt med henblik på præstemangelen og uligheden i befolkningstal i de forskellige pastora-ter. Dog mener man, der bør tages hensyn til de små øsamfund.

Udvalget har bemærket, at det fra mange sider er anført som væsentligt, at de efter lovforslaget uddannede personer har et rimeligt kendskab til det græske sprog, og kan tilslutte sig, at de af kirkeministeren herom angivne planer bliver virkeliggjort.

I udvalget har vi modtaget flere skriftlige og mundtlige henvendelser fra interesserede organisationer, og en række spørgsmål er besvaret af kirkeministeren. En del af disse har vi fundet så betydningsfulde, at de er optrykt som bilag til betænkningen.

Et enigt udvalg kan anbefale folketinget at vedtage lovforslaget med det ændringsforslag, der er stillet i betænkningen, her ved anden og senere ved tredje behandling.

Kirkeministeren (Arne Fog Pedersen): Jeg vil gerne takke udvalget og især udvalgsformanden, som har haft ordet her på hele udvalgets vegne, for en god og saglig behandling af lovforslaget om afhjælpning af præstemangelen. Jeg kan sige, at det samråd, jeg har haft med udvalget, spørgsmålene, der har været stillet, og de drøftel-

ser, der også uden for møderne har været lejlighed til at føre på tomandshånd med medlemmer af dette ting, har røbet en meget stor interesse fra alle politiske sider for en løsning på fornuftig vis af dette vanskelige spørgsmål.

Tilbage er kun for mig til sidst at udtrykke ønsket om, at lovforslaget, når det nu endeligt vedtages her i tinget, må virke efter sin hensigt, nemlig at skaffe den danske folkekirkene en hårdt tiltrængt øget kreds af præster, og jeg skal hertil knytte forhåbningen om, at de nye præster efter den nye uddannelse, når de kommer i arbejde, vil vise sig lige så trofaste i tjenesten, som deres universitetsuddannede kolleger gennem årene har været.

Udvalgsformanden nævnedes en henstilling til mig om at fortsætte en rimelig sammenlægning af embederne. Det har jeg lovet i udvalget, og det er det også tanken at gennemføre. Igennem de godt 3 år, jeg har været kirkeminister, har jeg modtaget talrige henvendelser fra menighedsråd i anledning af sammenlægninger af sogne med beklagelser over, at man nu skal af med sin egen præst. Det er meget forståeligt, at en række små sogne, der i disse år mister så mange ting, udtrykker beklagelse derover. Men jeg kan hertil føje, at jeg har endnu aldrig hørt en eneste beklagelse fra nogen af folkekirkens præster over, at hun eller han i den anledning fik mere at bestille, eventuelt fik et embede mere. Det er for så vidt ret enestående, at det har kunnet gennemføres uden utilfredshed fra nogen side fra præstelig hold. Jeg synes, det bør nævnes.

Jeg synes, det også bør siges ved denne lejlighed fra denne talerstol, at den danske præstestand har, igennem en meget lang årrække snart, måttet undvære 150 præster eller mere, men de har delt arbejdsbyrden imellem sig. De har fundet sig i embedssammenlægninger og omlægninger uden at knytte. Mange af dem har langt ud over aldersgrænsen som emeriti ofte ydet en meget kærkommen hjælp for at råde bod på folkekirkens vanskeligheder i disse år. Det har i hvert fald for mig som minister været meget glædeligt at være vidne dertil, og jeg kan altså ved denne lejlighed kun udtrykke ønsket om, at de præster, der vil blive uddannet efter den ny ordning, vil følge deres embeds-